

## راهکارهای مناسب برای اشتغال دانش‌آموختگان رشته‌های علوم پایه

فائزه توتونیان\*

بررسی تاریخ تحول نظام آموزشی و شکوفایی اقتصادی کشورهای توسعه‌یافته یا در حال توسعه نشان از توجه جدی مدیران و برنامه‌ریزان این کشورها به استاندارد و استانداردسازی در آموزش و ترویج آن در جامعه دارد. امروز هیچ سازمان یا موسسه‌ای را نمی‌توان یافت که از جهات گوناگون با امر استاندارد سروکار نداشته باشد. در این میان استاندارد کردن نظام آموزشی، به دلیل داشتن ویژگی‌های خاصی، اهمیت بیشتری یافته است. نظام آموزش و پرورش هر کشوری حیاتی‌ترین و زیربنایی‌ترین بخش برای اقتصاد آن کشور محسوب می‌شود و در عین حال نهادی است که همه مردم به نوعی با آن سروکار دارند و بنابراین مردمی‌ترین نهاد نیز به شمار می‌آید.

بخش مهمی از استانداردهای نظام آموزشی مربوط به منابع انسانی است. از آنجاکه منابع انسانی هر سازمان، مهم‌ترین عامل موفقیت یا عدم موفقیت آن سازمان تلقی می‌شود، استانداردهایی که برای این بخش تدوین می‌گردد نیز اهمیت بسیار زیادی دارد. استانداردهای منابع انسانی نه تنها فراهم‌کننده زمینه‌ای مناسب برای استخدام و به‌کارگیری بهترین افراد می‌باشد، بلکه از طریق ارائه و معرفی چهارچوب‌هایی برای عملکرد اثربخش، می‌تواند در کارآمد ساختن نظام آموزش و پرورش کشور نیز مؤثر واقع شود.

در مناطق حاشیه‌ای شهرهای بزرگ و متوسط کشورمان، مهاجرت روستائیان به شهرها باعث شده است که تراکم دانش‌آموزان در حاشیه شهرهای بزرگ و متوسط به مرز بحران برسد و در مدارس این نواحی تراکم دانش‌آموزان در کلاس خیلی بیشتر از حد استاندارد (۲۰ تا ۲۵ نفر) باشد. البته باید متذکر شد در مناطق حاشیه‌ای شهرهای بزرگ امکانات یک زندگی مطلوب، از جمله امکانات آموزشی، بهداشتی، درمانی، مسکن، و غیره مهیا نیست. بالاخره همان‌طور که همه می‌دانیم کمبود این عوامل با خود مشکلات بی‌شماری از نظر امنیت، اشتغال، مسائل فرهنگی، و اجتماعی برای کل جامعه به بار می‌آورد. برای رفع این مشکلات لازم است در این مناطق که نظام آموزشی به‌هیچ‌وجه با استانداردهای جهانی همخوانی ندارد، فضاهای آموزشی و فرهنگی در حد استاندارد جهانی ارتقا داده شود تا موجب ارتقای سطح فرهنگی و اجتماعی این قشر از جامعه گردد. به‌علاوه، باید با ساخت مسکن با کاربری‌های مختلف به‌ویژه آموزشی، بهداشتی، درمانی، و اداری مناسب امکانات یک زندگی مطلوب و در شأن مردم این مناطق فراهم گردد تا این معضل اجتماعی از بین برود و هم‌زمان مشاغل مختلف در آنجا به وجود آید.

از طرف دیگر برای رسیدن به یک جامعه سالم که نقش جمعیت جوان در آن بسیار چشمگیر و تأثیرگذار می‌باشد، شناخت شرایط موجود اشتغال در ایجاد فرصت‌های شغلی جدید برای جوانان حائز اهمیت است. متأسفانه جوانان کشور ما در حال حاضر با مشکلات زیادی از جمله بیکاری دست به‌گریبان‌اند. شواهد و قراین نشان دهنده آن است که مهم‌ترین بحران آینده کشور، بحران گسترده بیکاری خواهد بود، بحرانی که خواه‌ناخواه تمامی جامعه ایرانی، مستقیم و غیرمستقیم، در معرض اثرات منفی اجتماعی، سیاسی، و فرهنگی آن قرار خواهند گرفت. وجود بیکاری در هر کشور باعث بالارفتن آمار فقر، فساد، توزیع ناعادلانه درآمد، طلاق، قاچاق مواد مخدر، ناامنی، و پیامدهای معمول دیگر در آن کشور خواهد شد؛

ایجاد اشتغال یکی از مهم‌ترین ابزارهای کاهش بیکاری، فقر، و نابرابری است. بسیاری از جوانان دانش‌آموخته دانشگاهی و جویای کار منتظر استخدام در ادارات دولتی هستند. دولت با صرف اعتبارات قابل توجه، می‌تواند حرفه‌ها و مهارت‌های لازم برای استانداردسازی آموزشی، فرهنگی، اجتماعی، بهداشتی، درمانی، و غیره را به شکل رایگان در کارگاه‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای به جوانان و متقاضیان در کوتاه‌مدت ارائه کند و از این نیروی عظیم برای تغییر زندگی قشر عظیمی از جامعه محروم ایران به نحو احسن استفاده نماید و کل جامعه را از این دو معضل بزرگ اجتماعی رهایی بخشد.

به طور خلاصه، دولت می‌تواند برای اشتغال جوانان دانش‌آموخته بیکار کشور و بهبود وضع فرهنگی و اجتماعی جامعه (به‌خصوص جامعه حاشیه‌نشین شهرهای بزرگ) و همچنین استخدام دانش‌آموختگان ریاضی در سایر سازمان‌ها به صورت ذیل عمل کند:

۱. استخدام جوانان دارای مدرک کارشناسی علوم پایه و برگزاری واحدهای لازم دوره دبیری به‌طور فشرده در یک نیمسال تحصیلی.

۲. اعزام این جوانان به مدارس حاشیه شهرها برای تدریس در جهت کاهش تعداد دانش‌آموزان هر کلاس و رساندن آن به حد استاندارد. کاهش دانش‌آموزان باعث می‌شود که معلمان تعامل بیشتری با دانش‌آموزان داشته باشند و از نظر درسی، فرهنگی، و همچنین عاطفی نقش موثری در شکل‌گیری شخصیت و تربیت علمی نوجوانان داشته باشند.

۳. استخدام دانش‌آموختگان به منظور تشکیل خانه‌های فرهنگی و هنری برای گذراندن اوقات فراغت دانش‌آموزان مناطق محروم جامعه.

۴. کمک مالی و دادن وام‌های با بهره بسیار کم به دانش‌آموختگان برای ایجاد کارگاه‌های کوچک تولیدی با توجه به نیروی انسانی فعال و جوان ساکن حاشیه شهرها.

۵. تشویق استادان دانشگاه‌ها به دادن طرح‌هایی با همکاری دانش‌آموختگان به صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور جهت مطالعه، بررسی، و ارائه پیشنهادهای عملی در جهت بهبود سطح اجتماعی و فرهنگی جامعه حاشیه شهرها.

۶. ایجاد شهرک‌های جدید با امکانات فرهنگی، بهداشتی، و درمانی و اداری یک زندگی مطلوب و در شأن مردم سرزمین ایران در حاشیه شهرها.

۷. استخدام دانش‌آموختگان و دادن آموزش‌های لازم به آن‌ها در جهت استانداردسازی آموزشی، فرهنگی، و هنری کلیه مدارس کشور.

۸. استخدام دانش‌آموختگان رشته ریاضی برای تصمیم‌گیری‌های بنیادین در ارگان‌ها و سازمان‌های مختلف، از جمله سازمان برنامه و بودجه، وزارت ارتباطات و فناوری، شهرداری‌ها، وزارت کشاورزی (سازمان مدیریت دام طیور)، وزارت نفت (شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی ایران)، وزارت راه و ترابری، و نظایر آن.

ذکر این نکته لازم است که در چند سال گذشته، برنامه درسی رشته‌های ریاضی در مقاطع تحصیلی متفاوت بازنگری و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که علاوه بر افزایش خلاقیت ریاضی دانشجویان، امکان رشد مهارت‌های کاربردی وی نیز فراهم شود. ایجاد گرایش‌های جدید در مقاطع تحصیلات تکمیلی و بسته‌های آموزشی در قالب کدهای متنوع در دوره کارشناسی و ارائه دروس جدید، مطابق معیارهای بین‌المللی، باعث فراهم شدن مهارت‌های کاربردی و نظری در دانش‌آموختگان این رشته بیش از پیش شده است. همچنین ارائه دروس مناسبی، نظیر بهینه‌سازی خطی و غیرخطی، بهینه‌سازی ترکیباتی، شبیه‌سازی کامپیوتری، هوش مصنوعی، برنامه‌ریزی پیشرفته، اقتصاد مهندسی، فرایندهای تصادفی، و نظایر آن باعث شده است تا افرادی تربیت شوند که قادر به پاسخ‌گویی به نیازهای علمی متخصصین سایر رشته‌های علوم و مهندسی باشند. از این‌رو لازم است که وزارت علوم با نهادهای بالادستی وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های امور استخدام کشوری در جهت استخدام این دانش‌آموختگان، که توانایی زیادی دارند، رایزنی نموده و اقدامات لازم را به‌عمل آورد.

در پایان از اعضای کارگروه ارتباط با صنعت و اشتغال دانش‌آموختگان انجمن ریاضی ایران برای ارائه نکات ارزنده در مورد این نوشتار تشکر و قدردانی می‌کنیم.

\*دانشگاه فردوسی مشهد